

Dorel SCHOR

SCHIȚE UMORISTICE (115) - BANII NU ADUC FERICIREA

Am primit un chestionar, în cadrul unei anchete inițiate de o mare revista internațională, în care mi se cerea de fapt să răspund la o singură întrebare: „Ce ați face dacă ați câștiga la loterie două milioane de dolari?”.

Adevărul este că nu m-am gândit niciodată ce aș putea face cu o asemenea sumă. Întotdeauna, fantezia mea s-a oprit la 170.000 de dolari, hai să zicem 172.000... Și cu o sută douăzeci m-aș descurca bine, iar sută rotundă m-ar servi de minune. Cu 60-70 de mii aș ști desigur cum să mă descurc, iar 20-30 de mii mi-ar rezolva o serie de probleme la zi. În modestia mea, nu aș refuza nici sume mai firave... Dar două milioane?!

Am vrut, așadar, să mă documentez și m-am deplasat la Biblioteca Universală. Nu mi-a fost greu să găsesc ceea ce mă interesa, adică lista marilor câștigători, biografiile, datele personale, familiale și bancare ale acestora. Mi-am notat câteva cazuri:

În anul 1923, mexicanul Santos Secundo Sobrinos, șofer de camion, căsătorit și tatăl a șase copii de ambe sexe, a fost singurul câștigător al Mării Loterii de Paști. Omul, pur și simplu, și-a pierdut mințile, a devenit sentimental și fatalist, nu mai respectă prioritatea de dreapta și a fost internat într-un spital de psihiatrie. Întrucât a refuzat să semneze de primirea premiului, suma a fost livrată în contul Ministerului de Finanțe, care a acceptat să-i asigure totuși spitalizarea, în secția „violenți de lux”.

Francezul Jean Pierre Citrin din Grenoble, calfa de croitor, necăsătorit și spân, a câștigat în 1936 Premiul cel Mare al Loteriei Naționale și fost, dintr-odată, asaltat de femei. Lipsit de experiență și de îndrumare competentă, a risipit pe chefuri, spectacole, călătorii, hoteluri, toalete și cadouri exorbitante cea mai mare parte din sumă. La izbucnirea războiului, nu mai avea decât o reputație proastă și un sifilis secundar stabilizat.

În 1947, singurul câștigător al Loteriei Italiene a fost milanezul Giovanni Plastelini, artist fotograf și ziarist. Numitul era cunoscut în cercurile intelectuale că suferind de hepatită și bronșita cronică. Imediat după încasarea premiului, s-a pus pe mâncat, pe băut, pe fumat havane și a decedat la vârsta de 42 de ani, probabil în urma unui accident de

motocicletă. Academia de Artă și Asociația Ziariștilor sunt în proces de peste șaiszeci de ani, întrucât nu există nici moștenitori, nici testament.

Fericitul câștigător al Premiului Marii Britanii pe anul 1952 a fost un scoțian, administratorul unei pensiuni rurale, pe nume Mc Giff. Omul nostru, a cerut să rămână anonim, în care scop a interzis orice publicitate intru cât nu a vrut ca soția, copiii, rudele și vecinii să știe că a devenit milionar în sterline. Nu numai că a continuat să ducă o existență modestă, dar a perseverat în ascetism și renunțări, murind ca un pârlit trei ani mai târziu, într-o cameră neîncălzită.

Loteria Cotinentala Africană a avut în 1961 un câștigător la care nimeni nu s-a așteptat, un negru analfabet care și-a cumpărat biletul din greșeală, crezând că e un bon de masă la autoservire. Numitul Ngongo (figurează numai cu un singur apelativ) și-a investit banii într-o fermă în Zimbabwe, fapt care a creat numeroase complicații, mai ales cu lucrătorii de culoare, care nu înțelegeau să fie exploatați de un egal al lor. Au izbucnit mici conflicte, acestea au căpătat proporții, s-au organizat guerile, au apărut ideologi marxiști și consilieri cubani, iar norocosul Ngongo a fost spânzurat de un baobab uscat, de către revoluționari.

În Polonia, singurul câștigător al Premiului de Anul Nou 1965 a fost mecanicul de locomotivă Bronislaw Postopopolowsky, fruntaș în muncă, evidențiat în producție și căsătorit. În momentul în care i-au ieșit numerele, respectivul nu avea de unde să știe că nu se va ivi nici un alt norocos, și a acceptat cu satisfacție să-i cedeze biletul tovarășului Zbygniew Kankzyciklacz, gestionar la restaurantul partidului din Gdynia, în schimbul unei sume care era dublul premiilor săptămânale obișnuite. Tranzacția urma să-i albească unuia zilele și celuilalt zloții. La aflarea faptului că premiul este, de fapt, de zece ori mai mare, s-a declanșat un conflict între cei doi, fiecare susținând contrariul. Au urmat un impact violent și un denunț anonim și ambii au fost condamnați la ani grei de pușcărie, pentru activitate de sabotare a economiei naționale și parazitism.

Îmi mai trebuiau exemple? Americanul J.T.Leimah jr., a plecat în jurul lumii, a ajuns în Matto Grosso și l-au mâncat peștii piranha, de viu. Spaniolul Bravo Sanchez a fost răpit a doua zi după încasarea premiului și bandiții au cerut pentru eliberarea lui o sumă similară. Familia a hotărât să păstreze capitalul și fericitul câștigător a fost găsit în apele Guadalquivirului, într-un sac de nailon. Belgianul Pierre Liquer a divorțat șase săptămâni după câștig, pentru nepotrivire de caracter. 50 la sută din suma i-a revenit fostei soții, 50 la sută avocatului...

Mi-a fost de ajuns!

M-am hotărât să răspund anchetei că dacă aș câștiga două milioane de dolari, nu mi-aș reține mai mult de 170.000, maximum 175.000, iar restul l-aș dona respectivei publicații. Juriul a hotărât, la încheierea anchetei, că acesta este cel mai inteligent și judicios răspuns și m-a premiat cu suma de o sută de dolari, depuși pe numele meu la o mare bancă americană.

Dorel SCHOR
Tel Aviv, Israel
7 noiembrie 2017